

بخشی از ترجمه مقاله

عنوان فارسی مقاله :

نقشه برداری از آسیب پذیری درونی موجود در آبخوان های کارستی
کوهستانی، پیاده سازی روش جدید پاپریکا به پیرنه غربی (فرانسه)

عنوان انگلیسی مقاله :

Intrinsic vulnerability mapping for small mountainous karst
aquifers, implementation of the new PaPRIKa method to
Western Pyrenees (France)

توجه !

این فایل تنها قسمتی از ترجمه میباشد. برای تهیه مقاله ترجمه شده کامل
با فرمت ورد (قابل ویرایش) همراه با نسخه انگلیسی مقاله، [اینجا](#) کلیک نمایید.

بخشی از ترجمه مقاله

7-نتیجه گیری

7. Conclusions

The new PaPRIKa method proposed by Kavouri et al. (2011), for resource and source-vulnerability mapping in karst aquifers has been developed, updating previous specialized methods and taking into consideration the European guidelines. The PaPRIKa method, designed for intrinsic vulnerability assessment, is based on structural and hydraulic behavior factors according to karst conceptual model proposed by Mangin (1975). It provides resource-vulnerability maps as well as source-vulnerability maps by estimating the horizontal travel time and modifying the I factor.

The factors P and R characterize the structure of the karst aquifer. The P factor combines various criteria such as soil cover, epikarstic aquifer, unsaturated zone and the surface stage of stream water losses in terms of water catchment. The characterization requires pedologic and geological data. The epikarstic aquifer is characterized using field outcrop observations as well as hydrogeological observations (perched spring, wells in epikarst layers).

روش جدید پاپریکا که توسط کاواری و همکاران (2011) پیشنهاد شده است، برای نقشه برداری از منابع و منبع آسیب پذیری در آبخوان‌ها توسعه داده شد و در حقیقت روش‌های تخصصی قبل است که به روز رسانی شده و مطابق با دستورالعمل‌های اروپا می‌باشد. روش پاپریکا برای ارزیابی آسیب پذیری درونی طراحی شده است و بر اساس رفتار ساختاری و هیدرولیکی مدل مفهومی کارستی پیشنهاد شده توسط مانجین (1975) است. در این روش، نقشه‌های منابع و منبع آسیب پذیری از طریق برآورد زمان سفر افقی و اصلاح عامل I به دست می‌آیند. عوامل P و R مشخص کننده ساختار آبخوان هستند. عامل P ترکیب از معیارهای مختلف مانند پوشش خاک، آبخوان اپیکارستی، مناطق غیراشباع و سطح تلفات آب جریان از نظر آب حوضه آبریز است. این خصوصیات نیازمند داده‌های زمین‌شناسی می‌باشد. آبخوان اپیکارستی با استفاده از مشاهدات میدانی رخنمون و همچنین مشاهدات هیدرولوژیکی (چشم‌های موجود، چاه‌ها در لایه‌های اپیکارستی) شناخته می‌شود.

توجه !

این فایل تنها قسمتی از ترجمه میباشد. برای تهیه مقاله ترجمه شده کامل با فرمت ورد (قابل ویرایش) همراه با نسخه انگلیسی مقاله، [اینجا](#) کلیک نمایید.

برای جستجوی جدیدترین مقالات ترجمه شده، [اینجا](#) کلیک نمایید.